

[Ole Vig Jensen]

ring af arbejdsformidlingen og en udbygning af de jobtilbud og uddannelses tilbud, som vi mener må være til rådighed for de mennesker, som er arbejdsløse.

Vi ønsker, at arbejdsløshedsdagpengene fortsat skal udgøre et sikkerhedsnet i det danske samfund, og vi ønsker at fastholde niveauet, men vi vil gerne være med til at se på, hvordan de virker, og vi vil gerne være med til at se på den reguleringsmekanisme, der i dag er knyttet til arbejdsløshedsdagpengene.

Vi ønsker også en forbedret og udbygget uddannelsespolitik. Det gør vi, fordi der i al almindelighed er behov for det i et samfund, der er under hastig forandring, men en forbedret uddannelsespolitik kan også være et overordentlig nødvendigt led i en økonomisk politik. Jeg tror, at det hører med til de bedste investeringer at investere i uddannelserne, og vi lægger vægt på i det radikale venstre, at vi straks efter valget går i gang med at udbygge erhvervsuddannelsesmulighederne for vore unge. Det er utilfredsstillende, at vi i dag har sådanne forhold, at unge mennesker, der ønsker at gå i gang enten med et job eller med en uddannelse, må afvises. Det kan samfundet ikke holde til, og derfor må denne opgave løses snarest muligt.

Vi vil i det radikale venstre gerne være med til at overveje, om det er muligt at udforme en ungdomsgaranti, som kan sikre, at alle unge, der forlader folkeskolen, har noget at tage sig til. Det er samfundets pligt at sørge for det.

Vi vil også fremme andelsboligtanken. Vi vil være med til at sikre en forbedring af finansieringsreglerne, der kan muliggøre nyopførelse af andelsboliger og sikre lejernes overtagelse af privat udlejningsbyggeri på andelsbasis. Vi mener, at andelsboligen er et spændende indslag i den moderne boligpolitik, og der er noget tiltalende ved, at andelsboligen som sådan ikke belaster skattesystemet umiddelbart på nogen måde.

Vi vil også arbejde aktivt for byfornyelse og boligforbedring. En sådan politik tjener flere formål, og i en tid med mange ledige og med behov for yderligere energibesparelser er det en oplagt opgave at tage fat på. Her vil det radikale venstre medvirke.

Vi vil også fremme en energipolitik, der omfatter udarbejdelsen af en alternativ energiplan, hvori indgår udnyttelsen af såvel na-

turgas som olieforekomster i Nordsøen. Vi vil være med til at fremme udbygningen af et nordisk energisamarbejde, vi vil fremme forskning, udvikling og investering i alternative energiformer, og vi vil have udarbejdet en effektiv energispareplan, som så tydeligt har manglet gennem det sidste år.

Denne række af forslag, som jeg må indskrænke mig til her, indgår i det radikale venstres handlingsprogram for de næste år. Kort sagt: en 4-årig rammeaftale med sociale garantier, bedre fordeling af indkomst og forbrug samt erhvervsfremmende incitamenter er nødvendige for at opnå grundlæggende ændringer i dansk økonomi. Vi vil arbejde aktivt for en sådan kursændring, men det radikale venstre er samtidig en garant for, at de økonomiske indgreb ikke skal bæres af bestemte befolkningsgrupper, men af alle i det danske samfund. Den politik, vi her har lagt frem, er det tilbud til vælgerne, som de kan regne med at det radikale venstre vil arbejde for, når dette ting igen skal samles. Men det er også et tilbud til de partier, som vil være med til at tage ansvar for, at det danske samfund igen kommer til at fungere, så vi kan være det bekendt både over for os selv og over for omverdenen. Og tilbuddet gælder altså også andre partier.

Jeg hæfter mig her ved en udtalelse, som hr. Poul Schlüter fremsatte på de konservatives vegne. Han bemærkede – og det takker jeg for – at det radikale venstre kunne få betydning i forbindelse med en ny regeringsdannelse, men hr. Poul Schlüter undrede sig over, at det radikale venstre måske havde forladt, jeg tror, det var Hilmar Baunsgaards gamle formulering om, at det ikke drejer sig om, hvem man samarbejder med, men hvad man samarbejder om. Det har det radikale venstre ikke; det er lige netop det, vi har forsøgt at illustrere ved at opstille vort eget, selvstændige program. Vi går altså til valg på, hvad man skal samarbejde om.

Men når hr. Poul Schlüter nu – lidt begejstret – erindrer Hilmar Baunsgaards udtalelse, er det rimeligt at spørge hr. Poul Schlüter: hvordan tolker hr. Poul Schlüter det lille slogan? Er det afgørende for hr. Poul Schlüter, hvem han samarbejder med, eller hvad man samarbejder om? Jeg har i hvert fald umiddelbart det spørgsmål til hr. Poul Schlüter: hvis det ikke er acceptabelt, at man vælger at gå ud fra, hvem man samarbejder